

Тазъ странна пѣсенъ на рендето
Слухътъ не ти ли умори?
Ахъ, ти да чуешъ, дърводѣлче,
Какъ пѣятъ чуднитѣ гори!

Далечъ сж радости отъ тебе...
Рендето карай: младъ си ощъ.
Какво? Бордей не ти ли стига
Да свиешъ кракъ презъ зимна нощъ?

Ще вѣхне младость надъ рендето,
Години ще текатъ безъ спиръ;
Косата буйна ще се спъстри,
Ще станешъ старецъ най-подиръ.

Палати дивни съсъ рендето
Ще дигнешъ много ти предъ насъ;
А кой ли, мило, ще рендоса
За тебъ ковчежець в'сетний часъ?...

